

Arrest

nr. 194 887 van 13 november 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE WILDE
Marialei 73 / 10
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 mei 2017 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 mei 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE WILDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij komt op 7 mei 2017 het Rijk binnen. Zij zou in het bezit zijn van een Portugese verblijfstitel.

Volgens de verwerende partij wordt de verzoekende partij op een voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ongekende datum betrap op zwartwerk.

Op 15 mei 2017 wordt aan de verzoekende partij de volgende bestreden beslissing, die de eerste bestreden beslissing vormt, ter kennis gegeven:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

*naam: K.
voornaam: J.
geboortedatum: 01.11.1987
geboorteplaats: Sawadin- 6 - Taplejung
nationaliteit: Nepalese*

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, uiterlijk op 15/05/2017.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hier na ‘de wet’) en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

- *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten;*
- 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandig of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;*

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- *artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken*
- m artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde*

*De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie
Betrokkene bezit geen arbeidskaart. (PV nummer van de Sociale Inspectie van Antwerpen.)*

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Bovendien het feit dat de zus van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.”

Diezelfde dag wordt aan de verzoekende partij een inreisverbod ter kennis gegeven, die de tweede bestreden beslissing vormt en die luidt als volgt:

“Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

*Naam : K.
voornaam : J.
geboortedatum : 01.11.1987
geboorteplaats : Sawadin- 6 - Taplejung
nationaliteit : Nepalese
In voorkomend geval, ALIAS:*

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 15/05/2017 gaat gepaard met dit inreisverbod (2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- ☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- ☐ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor zwartwerk (PV nummer van de Sociale Inspectie.)

Gezien het karakter van deze feiten , kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Gezien het karakter van deze feiten , kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Bovendien het feit dat de zus van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is."

2. Over de ontvankelijkheid wat het beroep betreft, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten.

2.1. Ter terechtzitting wordt gewezen op de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep nu de verzoekende partij het grondgebied heeft verlaten en een eventuele vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten haar niet langer een voordeel geeft. Volgens de verwerende partij ontbeert de verzoekende partij een actueel belang.

2.2. De verzoekende partij repliceert in haar synthesesmemorie, die zij als een nota met opmerkingen benoemt, als volgt:

"Verweerder merkt in diens nota met opmerkingen op dat verzoeker geen actueel belang zou hebben bij het indienen van het huidige beroep;

Men merkt op dat dit belang dient te blijven bestaan niet enkel op het moment van het indienen van het beroep, maar ook op het moment van het wijzen van het arrest door de RVV;

Het zou beweerdelijk niet volstaan dat er een nadeel ondervonden wordt door de bestreden beslissing;

Het klopt dat verzoeker intussen te goeder trouw en met het idee geen verdere problemen voor zijn persoon te veroorzaken, besloten heeft terug te keren naar Portugal;

Verzoeker heeft gehoor gegeven aan zijn bevel;

Het lijkt een kringredenering om verzoeker te bestraffen voor het feit dat hij gevolg geeft aan een bevel of rechtshandeling die aan hem wordt gegeven;

Verzoeker heeft er immers voor gekozen om niet illegaal in het land te blijven maar wel terug te keren naar zijn woonplaats en hier de loop van de procedure af te wachten;
Uiteraard belet dit niet dat het op heden voorliggende bevel en de bestreden rechtshandeling een ernstig nadeel veroorzaakt aan verzoeker;
Immers beiden beletten hem om de activiteiten op te starten die voorzien werden;
De samenwerking in verband met de handel in Nepalese artikelen zal wanneer het huidige bevel en de bestreden beslissing behouden blijven niet doorgevoerd kunnen worden;
Alhoewel, en dit weze duidelijk opgemerkt, verzoeker en zijn zakenrelatie wel degelijk voorheen de nodige inlichtingen hadden ingewonnen om de zaak juridisch correct aan te pakken;
De stukken die hiervoor voorgebracht worden, spreken boekdelen en tonen aan dat beiden te goeder trouw handelden en zinnens waren om een degelijke en sluitende samenwerking op te starten;
Dit geheel wordt onmogelijk als hij niet tegen de bestreden rechtshandeling en samenhangend bevel ingaat;
Deze redenering geldt zowel voor de bestreden rechtshandeling, als ook voor het bevel om het grondgebied te verlaten;
Het eerste middel is ontvankelijk en gegrond;
Het mag duidelijk zijn dat verzoeker vertrouwen mag hebben in het functioneren van een degelijk werkende rechtsstaat zoals voorzien in o.a. art. 14 G.W. en de diverse internationale Verdragen zoals het EVRM;
Wanneer verwerende partij op een dergelijke wijze uitlegging geeft aan haar normen, schendt zij zelf dergelijke bepaling;
Immers verzoeker eerbiedigt een beslissing, maar neemt hiertegen de juridische middelen die hem ter beschikking staan en zou vervolgens bestraft worden omdat hij zelf de Belgische overheid respecteert;
Dergelijke redenering lijkt al te kras;
Het evenredigheidsbeginsel wordt duidelijk met de voeten getreden, nu dergelijke opmerking geen betrekking meer heeft op de argumentering van verzoeker;"

2.3. Met dit gestelde wijst de verzoekende partij op de gevolgen die een vernietiging kan hebben op de tweede bestreden beslissing, het inreisverbod.

De Raad stelt vast dat het feitelijk gegeven dat de eerste bestreden beslissing is uitgevoerd, niet betwist is door de verzoekende partij, en steun vindt in het administratief dossier.

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft volledige uitvoering gekregen en is uit het rechtsverkeer verdwenen. Immers betekent het feit dat de verzoekende partij het grondgebied heeft verlaten dat de eerste bestreden beslissing werd uitgevoerd en aldus uit het rechtsverkeer is verdwenen, zodat dient vastgesteld te worden dat het beroep zonder voorwerp is geworden en om deze redenen onontvankelijk is.

2.4. De redenering van de verzoekende partij dat zij het Rijk vrijwillig verliet en niet illegaal in het Rijk wenste te verblijven, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Waar zij wijst op de mogelijke gevolgen voor toekomstige activiteiten in het Rijk, hebben deze argumenten betrekking op de tweede bestreden beslissing, het inreisverbod. De voorgaande redenering belet het ontvankelijk beroep tegen de tweede bestreden beslissing niet. Indien de verzoekende partij meent dat een inreisverbod moet worden vernietigd omwille van een onwettigheid die gevonden moet worden in de verwijderingsmaatregel die niet definitief was, kan zij deze grief gebruiken in de middelen, gericht in het beroep tegen het inreisverbod. Het is niet omdat een bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer is verdwenen dat hierdoor het oorspronkelijk bestaan van het bevel om het grondgebied te verlaten voor haar verdwijning moet genegeerd worden. Eens evenwel dat het bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer verdwijnt, houden haar gevolgen op te bestaan voor de verzoekende partij die dus *in casu* haar belang in het beroep tegen het bevel niet aantoon. Het belang dient immers rechtstreeks te zijn.

De verzoekende partij toont derhalve het actueel karakter en rechtstreeks karakter van haar belang niet aan.

In die mate is het beroep, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, onontvankelijk nu het zonder voorwerp is komen te staan.

3. Onderzoek van het beroep, gericht tegen de tweede bestreden beslissing, het inreisverbod.

3.1. De verzoekende partij voert in de synthesesamenvatting onder meer het volgende middel aan:

“C.2 het tweede middel

*Het tweede middel vanwege verzoeker heeft betrekking op het respect voor zijn sociaal en gezinsleven en het beweerd schadelijk karakter van zijn persoonlijk handelen;
Er wordt hem verweten gedragingen te stellen die de openbare orde zouden raken;
Er werd echter geen onderzoek in deze zin gevoerd en evenmin werd gemotiveerd waarom op deze strikte wijze geoordeeld werd ten aanzien van verzoeker;
Het loutere feit dat verzoeker wordt aangetroffen zonder verblijfskaart is onvoldoende om van enige schending van de openbare orde te spreken;
Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat een dergelijke afweging werd gemaakt;
Men beperkt zich tot het vermelden dat verzoeker geen arbeidskaart bij zich droeg op het moment van de controle;
Een degelijke afweging of deze vaststelling een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging is die de fundamentele belangen van de samenleving aantast, werd niet gemaakt;
Evenmin werd onderzocht of er een reëel risico is op herhaling of nieuwe schending;
Enig individueel onderzoek of zelfs nog maar de bedoeling om dit uit te voeren, was niet aanwezig in hoofde van de diensten van verwerende partij;
Een a posteriori rechtzetting kan hier onvoldoende aan tegemoet komen;
Er werd in strijd gehandeld met art. 74/14 van de Vreemdelingenwet;
Voor wat het inreisverbod voor de Schengenzone betreft, geldt dat geen gevolgen afgewogen werden voor de verblijfssituatie in Portugal;
Verwerende partij beperkt er zich toe om te vermelden dat er geen overleg met de Portugese autoriteiten nodig was;
Evenmin is het duidelijk wat precies de draagwijdte is van het inreisverbod;
De vraag kan gesteld worden of dit een nationaal geldend dan wel voor de Schengenzone geldend inreisverbod is;
Een inreisverbod geldt in principe op het grondgebied van alle lidstaten;
Wanneer het inreisverbod enkel gericht zou zijn op het belemmeren van de toegang van betrokkene op het Belgisch grondgebied, dient verwerende partij zich hiervan te weerhouden;
Ook het tweede middel is derhalve ontvankelijk en gegrond;”*

3.2. Uit het middel blijkt dat de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, wat de verwerende partij ook heeft begrepen, gelet op de opmerkingen in haar nota. De verzoekende partij bekritiseert het motief van de tweede bestreden beslissing dat zij de openbare orde zou hebben geschonden.

De tweede bestreden beslissing is determinerend gesteund op het feitelijk motief dat de verzoekende partij geacht wordt de openbare orde te schade omdat deze op heterdaad zou betrapt zijn voor zwartwerk. Noch de datum van deze feiten, noch het ‘proces-verbaal nummer van de Sociale Inspectie’ staan vermeld in de tweede bestreden beslissing.

Uit de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij enkel herhaalt dat de verzoekende partij niet in het bezit was van een arbeidskaart, dat er een proces-verbaal werd opgesteld en dat het nummer kan terug gevonden worden in het administratief dossier.

Inzage van dit nummer, minstens een weergave ervan, ten titel van voorbeeld in een administratief verslag, is essentieel voor de beoordeling van de zaak. Evenwel bevindt zich in het administratief dossier, zoals het de Raad voorligt, geen proces-verbaal dat wijst op de in de tweede bestreden beslissing aangehaalde feiten en al evenmin een administratief verslag. Bijgevolg kan noch uit de tweede bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier de correctheid van de feiten, die door de verzoekende partij worden betwist, worden nagegaan waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde van de staatssecretaris zich heeft gebaseerd. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Ter terechtzitting hierop gewezen stelt de verwerende partij geen opmerkingen te maken.

Deze vaststelling dient te leiden tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in zoverre het gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), thans de eerste bestreden beslissing.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 mei 2017 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13^{sexies}), thans de tweede bestreden beslissing, wordt vernietigd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend zeventien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN